

Αληθινές Ιστορίες Οι πιο τοξικοί γονείς - Ένας ψυχαναλυτής αφηγείται αληθινό περιστατικό

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

paidi Ο πιο τοξικός γονείς είναι οι γονείς που δεν φαίνονται καθόλου τοξικοί. Για τον κόσμο εμφανίζονται ως οι πιο φυσιολογικοί γονείς όλων. Τα παιδιά αυτών των γονέων δεν γνωρίζουν καν ότι έχουν “δηλητηριαστεί”. Ούτε κανείς άλλος, μέχρι να είναι πολύ αργά...

Μερικοί γονείς κακοποιούν τα παιδιά τους, είτε σωματικά είτε ψυχικά. Στην περίπτωση αυτή, είναι επίσης προφανές ότι είναι τοξικοί και τα παιδιά μπορούν πιο εύκολα να κατανοήσουν αυτό το είδος της κακοποίησης και να συνειδητοποιήσουν πώς έχουν επηρεαστεί από αυτήν. Ως εκ τούτου, μπορούν να προβλέψουν και να μάθουν να ελέγχουν μια τέτοια κακοποίηση για να ελαχιστοποιήσουν τις συνέπειες της.

Οι ίδιοι πείθουν τον εαυτό τους, τα παιδιά τους και όλους τους άλλους ότι έχουν τις καλύτερες προθέσεις. Και πραγματικά το πιστεύουν. Η τοξικότητά τους γίνεται ακόμα πιο σοβαρή επειδή είναι καλά κρυμμένη. Κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να σκεφτεί ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν κακή πρόθεση, απλά και μόνο επειδή ούτε οι ίδιοι θα το είχαν σκεφτεί ποτέ.

Υπήρξε κάποτε ένα περιστατικό, αναφέρει ο ψυχαναλυτής Gerald Schoenewolf, Ph.D, στο οποίο μια διαταραγμένη μητέρα αντιμετώπιζε τη μεγαλύτερη κόρη της σαν να είχε εκείνη διαταραχθεί.

Η μητέρα ήταν σε πλήρη άρνηση της δικής της διαταραχής. Καθώς η κόρη της μεγάλωνε, τα μικρότερα αδέρφια της γνώριζαν ότι το κορίτσι είχε προβλήματα και την αντιμετώπιζαν με τον ίδιο τρόπο που την αντιμετώπιζε και η μητέρα τους.

Στην κανονική, υγιή ανατροφή των παιδιών, ο χαρακτήρας ενός παιδιού στηρίζεται και ενθαρρύνεται από τους γονείς, το παιδί αισθάνεται ότι έχει σωστή κρίση, υγιή ένστικτα και είναι κάποιος που είναι αξιόπιστος και λογικός. Στο είδος της ανατροφής που αναφέρθηκε παραπάνω, το παιδί έχει ακριβώς τα αντίθετα χαρακτηριστικά. Η μητέρα του κοριτσιού πήγαινε στο γιατρό ξανά και ξανά και

εμφανιζόταν εξαιρετικά ανήσυχη για την κατάσταση της κόρης της.

Αυτό έκανε το κορίτσι να φαίνεται ακόμα πιο διαταραγμένο, επειδή βαθιά μέσα της ήξερε ότι η μητέρα της υποκρινόταν. Για τη μητέρα της, το κορίτσι ήταν αμείλικτο, ανεξήγητα επιθετικό. Τελικά, η μικρή εγκατέλειψε την προσπάθεια να είναι το καλό παιδί και άρχισε να συμπεριφέρεται όπως θα ήθελε η μητέρα της. Τελικά, άρχισε να την μισεί: “Θέλω να την σκοτώσω”, έλεγε στους γιατρούς. Η μητέρα απαντούσε, κλαίγοντας: “Απλά δεν ξέρω γιατί συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο. Ο σύζυγός μου και εγώ έχουμε δοκιμάσει τα πάντα για να την βοηθήσουμε”.

Το κορίτσι άρχισε να συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο στο σπίτι και στο σχολείο, με αποτέλεσμα να καταλήξει στο ψυχιατρείο. Μόνο τότε αισθάνθηκε ανακουφισμένη. Στο νοσοκομείο υπήρχαν κι άλλοι ασθενείς που την άκουγαν και προσπαθούσαν να την κατανοήσουν.

Ορισμένα άτομα από το προσωπικό που την άκουγαν επίσης, είχαν καταλάβει ότι η οικογένεια ήταν τοξική για εκείνη και εισηγήθηκαν την παραμονή της στο ψυχιατρείο, όπου ανθούσε. Εκείνη πάντα ήξερε ότι δεν ήταν τόσο διαταραγμένη όσο την παρουσίαζε η μητέρα της. Ωστόσο, μετά από λίγο καιρό επέστρεψε στο σπίτι της και η κατάστασή της άρχισε να χειροτερεύει.

Τέτοιες περιπτώσεις συμβαίνουν συχνά και κανείς δεν τις γνωρίζει. Ένας διαταραγμένος γονέας θα προβάλλει τη διαταραχή του σε ένα συγκεκριμένο παιδί. Συχνά είναι ένα όμορφο και έξυπνο παιδί, που απειλεί το εύθραυστο, διαταραγμένο “εγώ” του γονέα. Ίσως ένας τέτοιος γονέας να είχε μια παιδική ηλικία, στην οποία του συνέβη το ίδιο πράγμα. Αυτά τα πράγματα μπορεί να περάσουν από γενιά σε γενιά.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, η διαταραχή του γονέα παραμένει κρυφή, προβάλλεται πάνω στο παιδί. Ως ένα βαθμό το παιδί βλέπει αυτή την εξαπάτηση, μπερδεύεται και τελικά οργίζεται. Ο γονέας εκφράζει τη λύπη του για το παιδί, ενώ τα αδέρφια προσπαθούν να παρηγορήσουν τη μητέρα. Δεν υπάρχει κανείς στον οποίο το παιδί μπορεί να στηριχθεί.

Αυτά τα παιδιά περνούν μια ζωή, όπου αισθάνονται ότι έχουν αδικηθεί αλλά δεν μπορούν να το αποδείξουν. Γίνονται οι διαταραγμένοι άνθρωποι που οι γονείς τους υποστηρίζουν ότι είναι και ενεργούν όλο και περισσότερο ως διαταραγμένοι. Η τοξίνη βρίσκεται βαθιά μέσα τους και τους έχει καταστήσει αβοήθητους. Και ο κόσμος συμπάσχει με τους “φτωχούς” γονείς, οι οποίοι έχουν να αντιμετωπίσουν αυτά τα “διαταραγμένα” παιδιά.

Πηγή: olympia.gr